

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 78.018/1/V
van 29 augustus 2025

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2022 tot uitvoering van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht, wat betreft de organisatie, samenstelling en werking van de afdelingen gesloten oriëntatie, gesloten begeleiding en gesloten begeleiding van maximaal twee, vijf of zeven jaar in de gemeenschapsinstellingen, wat betreft de afdeling kortverblijf in de gemeenschapsinstellingen’

Op 17 juli 2025 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn en Armoedebestrijding, Cultuur en Gelijke Kansen verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 2 september 2025,* een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2022 tot uitvoering van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht, wat betreft de organisatie, samenstelling en werking van de afdelingen gesloten oriëntatie, gesloten begeleiding en gesloten begeleiding van maximaal twee, vijf of zeven jaar in de gemeenschapsinstellingen, wat betreft de afdeling kortverblijf in de gemeenschapsinstellingen’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 19 augustus 2025. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en David D’HOOGHE, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Ilse ANNÉ, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Peter SCHOLLEN, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 29 augustus 2025.

*

* Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juni en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2022 ‘tot uitvoering van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht, wat betreft de organisatie, samenstelling en werking van de afdelingen gesloten oriëntatie, gesloten begeleiding en gesloten begeleiding van maximaal twee, vijf of zeven jaar in de gemeenschapsinstellingen’ aan te vullen met een regeling van de afdeling kortverblijf in die gemeenschapsinstellingen.

Hiertoe wordt het opschrift van het besluit van 16 september 2022 gewijzigd (artikel 1 van het ontwerp) en wordt in hoofdstuk 1 (‘Definities’) van dat besluit een definitie van het begrip “afdeling kortverblijf” ingevoegd (artikel 2). Voorts wordt in hoofdstuk 2 (‘Organisatie, samenstelling en werking van de afdelingen van de gemeenschapsinstellingen’) van dat besluit een nieuwe afdeling 1 ingevoegd waarin de afdeling kortverblijf wordt geregeld (artikel 3) en worden de minimale kwaliteitsvereisten met betrekking tot de werking van de afdelingen van de gemeenschapsinstellingen in afdeling 4 van dat hoofdstuk aangevuld om ook betrekking te hebben op het engagementsplan dat in het kader van een kortverblijf wordt opgesteld (artikel 4).

RECHTSGROND

3.1. Blijkens de rubriek ‘Rechtsgronden’ in de aanhef wordt voor het ontwerp rechtsgrond gezocht in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ en in de artikelen 25/2, 35, en 40, § 1 en § 3, tweede lid, van het decreet van 15 februari 2019 ‘betreffende het jeugddelinquentierecht’.

Door de gemachtigde werd ook de volgende rechtsgrondentabel bezorgd.

Artikel 2	Art 40 § 3, tweede lid decreet jeugddelinquentierecht
Artikel 3 § 1 tem 3	Art 40 § 3, tweede lid decreet jeugddelinquentierecht
Artikel 3 § 4	Artikel 18, § 5 decreet jeugddelinquentierecht
Artikel 4	Art 40 § 3, tweede lid decreet jeugddelinquentierecht
Art 5	/

3.2. Met de in deze tabel vermelde rechtsgronden kan worden ingestemd, onder voorbehoud van wat volgt.

3.3.1. Luidens artikel 40, § 3, tweede lid, van het decreet van 15 februari 2019 bepaalt de Vlaamse Regering de nadere regels betreffende de organisatie, werking en opdrachten van de gemeenschapsinstellingen. In tegenstelling tot het eerste lid van die paragraaf, dat zoals blijkt uit de verwijzing naar de artikelen 26, § 3, 36, tweede lid, en 37, § 4, tweede lid, van hetzelfde decreet, betrekking heeft op de gesloten oriëntatie en de gesloten begeleiding, betreft dat tweede lid de gemeenschapsinstellingen in het algemeen, net zoals overigens het geval is voor de paragrafen 1 en 2 van dat artikel. Bijgevolg biedt die bepaling in beginsel rechtsgrond voor de ontworpen regeling van de afdeling kortverblijf.

3.3.2. Die regeling moet evenwel bestaanbaar zijn met hetgeen in het decreet van 15 februari 2019 wordt bepaald aangaande het kortverblijf. Voorts moet er rekening mee worden gehouden dat overeenkomstig dat decreet op het ogenblik van de uitspraak de jeugdrechter of de jeugdrechtbank de maximumduur van de maatregel of de sanctie bepaalt,¹ en dat aanpassingen daaraan slechts mogelijk zijn via de figuur van de herziening² of door toepassing van een vervangende reactie of van bijzondere bepalingen voor bepaalde reacties.³

Te dien aanzien moet het volgende worden opgemerkt.

3.3.3. Luidens artikel 20, § 2, eerste lid, 3°/2, van het decreet van 15 februari 2019 kan de jeugdrechter een minderjarige verdachte tijdens de voorbereidende rechtspleging toevertrouwen aan kortverblijf in een afdeling binnen een gemeenschapsinstelling voor een periode van *maximaal* veertien dagen, in voorkomend geval samen met andere in dat lid vermelde maatregelen. Volgens artikel 29, § 2, eerste lid, 6°, van hetzelfde decreet kan de jeugdrechtbank een minderjarige delictpleger in de rechtspleging ten gronde als sanctie toevertrouwen aan kortverblijf in een afdeling binnen een gemeenschapsinstelling voor een periode van veertien dagen, in voorkomend geval samen met andere in dat lid vermelde sancties.

Uit de eerstvermelde bepaling blijkt dat het kortverblijf in een afdeling binnen een gemeenschapsinstelling in de voorbereidende rechtspleging *maximaal* veertien dagen bedraagt. De jeugdrechter zou derhalve in een kortere periode kunnen voorzien. De ontworpen regeling, daarentegen, gaat ervan uit dat het kortverblijf *in alle gevallen* veertien dagen bedraagt. Zo wordt in de definitie van het begrip “afdeling kortverblijf” in het ontworpen artikel 1, 2°/1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2022 (artikel 2 van het ontwerp) gewag gemaakt van “een verblijf van veertien dagen”.

Voorts blijkt uit de ontworpen regeling dat het kortverblijf systematisch gepaard gaat met een forensisch traject waarbij wordt toegewerkt naar een ambulante of mobiele uitstroomtraject. Uit de parlementaire voorbereiding van het decreet van 19 april 2024 ‘tot wijziging van het decreet van 15 februari 2019 betreffende het jeugddelinquentierecht, wat betreft

¹ Zie de artikelen 20, § 2, derde lid, en 29, § 3, tweede lid, van het decreet van 15 februari 2019.

² Zie artikel 16, § 2, van het decreet van 15 februari 2019.

³ Zie PUT J., *Handboek Jeugdbeschermingsrecht*, die Keure, 2021, 411.

de opheffing van de leeftijdsgrens en de mogelijkheid van elektronische monitoring in de fase van de voorlopige rechtspleging en overige wijzigingen’, dat in het kortverblijf voorziet, blijkt dat de decreetgever een dergelijk uitstroomtraject voor ogen heeft gehad. Zo wordt in de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot dat decreet heeft geleid, het volgende gesteld:

“Tijdens kort verblijf wordt ingezet op een snel en inhoudelijk gedifferentieerd uitstroomtraject (lopende maatregel, HCA-maatregel, ambulante maatregel, delictgerichte contextbegeleiding of positief project). De snelle beschikbaarheid met meerdere opties laat een besluitvorming op maat toe.”⁴

Uit diezelfde parlementaire voorbereiding blijkt echter dat kortverblijf daarnaast “ook als vervangende maatregel bij het niet-naleven van voorwaarden [kan] worden opgelegd”.⁵ In dat geval lijkt de decreetgever te hebben aangenomen dat het kortverblijf niet gepaard gaat met een uitstroomtraject. In het decreet van 15 februari 2019 wordt alvast nergens bepaald dat elk kortverblijf ook een uitstroomtraject impliceert.

In zoverre blijkens de ontworpen regeling tijdens de tweede fase van het forensisch traject wordt toegewerkt naar, onder meer, “een contextbegeleiding als vermeld in artikel 24, tweede lid, of artikel 33, tweede lid, van het decreet van 15 februari 2019” (ontworpen artikel 1/2, § 3, tweede lid, 3°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2022; artikel 3 van het ontwerp), moet erop worden gewezen dat die contextbegeleiding blijkens de decretale bepalingen waarnaar wordt verwezen een ambulante maatregel is die door de jeugdrechter of de jeugdrechtbank moet worden opgelegd. Het is dus slechts voor zover de jeugdrechter of de jeugdrechtbank die contextbegeleiding samen met het kortverblijf oplegt, dat het uitstroomtraject waar het forensisch traject naar toewerkt, erin kan voorzien.

3.3.4. Om toelichting gevraagd in het licht van het voorgaande, verklaarde de gemachtigde:

“In de praktijk wordt door de jeugdrechters bij beschikking een kortverblijf opgelegd gekoppeld aan ‘een ambulant of mobiel uitstroomtraject’. De concrete invulling gebeurt op maat na advies van de sociale dienst over welk uitstroomtraject aangewezen is.

Hetzelfde geldt ook voor het uitstroomtraject na een oriëntatievoorstel vanuit gesloten oriëntatie of de invulling van een gedeeld traject dat gelijktijdig of opeenvolgend kan worden aangeboden bij een gesloten begeleiding. Ook de invulling van een gedeeld traject wordt nader geregeld bij uitvoeringsbesluit van 16 september 2022 op grond van artikel 40 § 3, tweede lid.

Omwille van de rechtszekerheid kunnen we volgen om bij een volgende decreetswijziging ook bij de omschrijving van kortverblijf op decretaal niveau toe te voegen dat wordt toegewerkt naar een ambulant of mobiel uitstroomtraject dat kan variëren in intensiteit op maat van de jongere. In dat geval kan ook voor de gesloten begeleiding op decretaal niveau bepaald worden dat deze steeds is gekoppeld aan een gedeeld traject.”

⁴ *Parl.St.* VI.Parl. 2023-24, nr. 2013/1, 33 en 35.

⁵ *Ibidem*, 33.

Wat de maximale termijn van veertien dagen betreft verklaarde hij het volgende:

“Het betreft een vaste duur ook in de voorbereidende rechtspleging. Deze materiële vergissing zal worden rechtgezet bij een volgende decreetswijziging.”

3.3.5. Uit de antwoorden van de gemachtigde blijkt dat het op grond van het decreet van 15 februari 2019 voor de jeugdrechter of de jeugdrechtbank mogelijk is om het kortverblijf een invulling te geven die overeenstemt met wat in het ontwerp wordt bepaald. Dit veronderstelt wel dat de jeugdrechter of de jeugdrechtbank gebruik maakt van de door artikel 20, § 2, eerste lid, of 29, § 2, eerste lid, van het decreet van 15 februari 2019 geboden mogelijkheid om maatregelen of sancties op cumulatieve wijze op te leggen.⁶ Ook moet de jeugdrechter in de voorbereidende rechtspleging gebruik maken van zijn mogelijkheid om het kortverblijf voor de maximale decretale termijn van veertien dagen op te leggen.

Tegelijk is echter duidelijk dat de jeugdrechter of de jeugdrechtbank op grond van het decreet van 15 februari 2019 ook een beperktere invulling zou kunnen geven aan de maatregel van het kortverblijf. Zo zou het kortverblijf ook zonder uitstroomtraject kunnen worden opgelegd. In de voorbereidende rechtspleging zou een kortverblijf voor een kortere termijn dan veertien dagen kunnen worden opgelegd.⁷

Er moet dan ook worden besloten dat het ontwerp zoals het thans voorligt, slechts doorgang kan vinden nadat de wijzigingen van het decreet van 15 februari 2019 die de gemachtigde in het vooruitzicht stelt, zijn aangenomen.

Zo lang dit niet het geval is, moet het ontwerp worden aangepast zodat de afdeling kortverblijf ingericht wordt op een wijze die verenigbaar is met de invullingen van het kortverblijf die het decreet van 15 februari 2019 thans mogelijk maakt. Zo schrijve men in de definitie van het begrip “afdeling kortverblijf” in het ontworpen artikel 1, 2°/1, van het besluit van 16 september 2022 (artikel 2 van het ontwerp) “, waarbij tijdens een verblijf van *maximaal* veertien dagen *desgevallend* wordt toegewerkt naar een ambulant of mobiel uitstroomtraject, dat kan variëren in intensiteit op maat van de jongere”. Ook in het ontworpen artikel 1/2, §§ 1 tot 3, van dat besluit (artikel 3 van het ontwerp) moet het verloop van het forensisch traject binnen een afdeling kortverblijf voorwaardelijk worden geformuleerd.

3.4. Het ontworpen artikel 1/2, § 4, van het besluit van 16 september 2022 (artikel 3 van het ontwerp), dat voorziet in een subsidieregeling voor voorzieningen die delictgerichte contextbegeleiding zouden aanbieden aan minderjarigen die uitstromen uit de afdeling kortverblijf in de gemeenschapsinstelling, vindt inderdaad rechtsgrond in artikel 18, § 5, van het decreet van 15 februari 2019. In die bepaling wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om de nadere regels te bepalen voor, onder meer, de subsidiëring van de diensten die instaan voor begeleiding en

⁶ Vermits de reactie van het kortverblijf op grond van de huidige decretale bepalingen afloopt na (maximaal) 14 dagen, kan het uitstroomtraject dat erop volgt niet worden beschouwd als het wijzigen daarvan in een minder strenge of ingrijpende maatregel of sanctie in de zin van artikel 16, § 2, van het decreet van 15 februari 2019.

⁷ Zie trouwens in dit verband artikel 5 van het inmiddels opgeheven en niet voor advies aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, voorgelegde ministerieel besluit van 3 maart 2023 ‘tot vaststelling van de capaciteit van de gemeenschapsinstellingen en het Vlaams detentiecentrum’ dat het heeft over “capaciteit [...] voor kortverblijf voor een periode van minimum vijf dagen en maximum veertien dagen”.

ondersteuning van het delictgericht werken met bepaalde personen uit de omgeving van de minderjarige verdachte of delictpleger.

3.5. De artikelen 25/2, 35, en 40, § 1, van het decreet van 15 februari 2019, waar in de rubriek ‘Rechtsgronden’ in de aanhef naar wordt verwezen, bieden daarentegen geen rechtsgrond voor het ontwerp. Er moet eveneens geen beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid waar de Vlaamse Regering over beschikt op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

VORMVEREISTEN

4. Gevraagd of het ontwerp voor advies werd voorgelegd aan de Vlaamse jeugdraad, en zo nee, waarom niet, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Dit advies werd niet ingewonnen.

Dit besluit betreft de praktische implementatie van de module kortverblijf die bij wijzigingsdecreet van 19 april 2024 decretaal werd verankerd. Daarbij werd het advies van de Vlaamse Jeugdraad ingewonnen.”

Luidens artikel 9, § 1, tweede lid, van het decreet van 23 november 2023 ‘over het jeugd- en kinderrechtenbeleid en de ondersteuning van het jeugdwerk’ is de Vlaamse Regering verplicht advies te vragen aan de Vlaamse jeugdraad over de ontwerpen van decreet en reglementaire ontwerpen van besluit van de Vlaamse Regering die het Vlaamse jeugd- en kinderrechtenbeleidsplan uitvoeren. Die adviesverplichting geldt derhalve ook voor uitvoeringsbesluiten, voor zover ze het jeugd- en kinderrechtenbeleidsplan uitvoeren. Vermits de opmaak van het jeugd- en kinderrechtenbeleidsplan voor de periode 2025-2029 nog aan de gang is,⁸ kan de Raad van State, afdeling Wetgeving, echter niet nagaan of dat voor het thans voorliggende ontwerp het geval is. Op dit punt moet dan ook een voorbehoud worden gemaakt.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4.1. De rubriek ‘Rechtsgronden’ in de aanhef moet worden aangepast aan hetgeen hiervoor is opgemerkt omtrent de rechtsgrond voor het ontwerp.

4.2. In de rubriek ‘Vormvereisten’ in de aanhef moet bijkomend worden verwezen naar dit advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving.

⁸ De politieke validatie van het plan zou in september 2025 gebeuren (zie <https://www.vlaanderen.be/cjm/nl/jeugd/vlaams-jeugd-en-kinderrechtenbeleid/instrumenten/jkp/opmaak-jkp-2025-2029>).

Artikel 2

5. Naast de aanpassingen die nodig zijn om de definitie van het begrip “afdeling kortverblijf” in het ontworpen artikel 1, 2°/1, van het besluit van 16 september 2022 in overeenstemming te brengen met het decreet van 15 februari 2019 (opmerking 3.3.5), strekt het tot aanbeveling die definitie vormelijk in lijn te brengen met de definities van de begrippen “afdeling gesloten begeleiding” en “afdeling gesloten oriëntatie” in de punten 1° en 2° van dat artikel door de woorden “die is ingericht” weg te laten en door te verwijzen naar de artikelen 20, § 2, eerste lid, 3°/2, en 29, § 2, eerste lid, 6°, van het decreet van 15 februari 2019, in plaats van naar de artikelen 25/2 en 35 van dat decreet.

Artikel 3

6.1. In de inleidende zin van artikel 3 van het ontwerp schrijve men “afdeling 1, die” in plaats van “afdeling 1, dat”.

6.2. In het ontworpen artikel 1/2, § 2, tweede lid, van het besluit van 16 september 2022 moet na de woorden “met behoud van de toepassing” de tweede vermelding van het woord “van” worden geschrapt.

6.3. In het ontworpen artikel 1/2, § 3, eerste lid, van het besluit van 16 september 2022 wordt gewag gemaakt van een “forensisch programma”. De gemachtigde bevestigde dat hiermee hetzelfde wordt bedoeld als met de in de ontworpen paragrafen 1 en 2 van dat artikel vermelde term “forensisch traject”, zodat die laatste term best consequent wordt gebruikt.

6.4.1. Volgens het ontworpen artikel 1/2, § 4, eerste lid, van het besluit van 16 september 2022 *kan* een voorziening die erkend is om de typemodule delictgerichte contextbegeleiding aan te bieden, voor de uitstroom van minderjarigen vanuit de afdeling kortverblijf in de gemeenschapsinstelling per maand begeleiding per minderjarige een subsidie van 2211,75 euro ontvangen. Gevraagd op basis van welke criteria en volgens welke procedure wordt beslist of de betrokken voorziening deze subsidie al dan niet daadwerkelijk zal ontvangen, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Tijdens de projectfase de afgelopen jaren kon een aanbieder van delictgerichte contextbegeleiding na kortverblijf het bedrag van 2211,75 euro per maand krijgen op basis van een beschikking van de jeugdrechtbank waarin de periode van delictgerichte contextbegeleiding is opgenomen en op basis van facturen die deze aanbieder bezorgde aan de bovenlokale teams (de regionale diensten van Opgroeien).

Dit zal op een gelijkaardige wijze verder lopen waarbij we ook zullen nagaan of het registratiesysteem van de voorzieningen Binc⁹ hierin ondersteunend kan zijn voor registratie van de periode van begeleiding en geleverde prestaties.”

Volgens het ontworpen artikel 1/2, § 4, derde lid, van het besluit van 16 september 2022 bedraagt de subsidie op jaarbasis in totaal maximaal 1.874.601 euro. Gevraagd

⁹ Binc (Begeleiding in Cijfers) is het uniforme registratiesysteem voor private voorzieningen in de jeugdhulp (zie <https://www.opgroeien.be/aanbod/jeugdhulp/werking/e-dossier/binc>).

wat precies wordt bedoeld met “in totaal”, en met name of dat per voorziening of voor alle voorzieningen die in aanmerking komen samen is, en in dit laatste geval hoe dit bedrag zo nodig wordt verdeeld over de voorzieningen, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Er zijn momenteel 15 aanbieders in Vlaanderen gespreid over de diverse regio’s. Het voorstel is om elke aanbieder van delictgerichte contextbegeleiding na kortverblijf eenzelfde budget toe te kennen van 75 tot 80 duizend euro waarmee men dan de jongeren begeleidt waarvoor de jeugdrechter deze maatregel oplegt.

Op het einde van het jaar moet elke aanbieder kunnen verantwoorden dat voldoende jongeren werden begeleid en maanden werden gepresteerd.

Het restbedrag zal centraal beheerd worden om daar waar nodig dus op basis van de vraag versterking te bieden.”

Volgens het ontworpen artikel 1/2, § 4, vierde lid, van het besluit van 16 september 2022 kan de subsidie worden verleend voor maximaal drie maanden, eenmalig gemotiveerd verlengbaar voor een periode van maximaal drie maanden. Gevraagd op basis van welke criteria en volgens welke procedure wordt beslist of de subsidie al dan niet wordt verlengd, antwoordde de gemachtigde als volgt:

“Elke verlenging van een maatregel door de jeugdrechter gebeurt steeds op basis van de evaluatie van de reeds lopende begeleiding. Dus zowel de aanbieder als de consultant zullen op het einde van de eerste drie maanden een evaluatie maken (advies einde termijn) waarin ook kan aangegeven worden of een verlenging al dan niet wenselijk/nodig is.

Het is de jeugdrechter die al dan niet tot een verlenging beslist op maat van de jongere.”

Volgens het ontworpen artikel 1/2, § 4, vierde lid, van het besluit van 16 september 2022 kan maximaal 20% van de subsidie worden besteed aan werkingskosten. Gevraagd wat precies wordt verstaan onder “werkingskosten” en voor welke uitgaven de subsidie dan wel dient, gaf de gemachtigde de volgende toelichting:

“De werkingskosten zijn alle niet-personeelskosten; het gaat dan bijv. om gebruik infrastructuur, ICT, telefoon, vervoerskosten.”

In het licht hiervan moet het volgende worden opgemerkt omtrent de ontworpen regeling.

6.4.2. De precieze voorwaarden voor het ontvangen van de subsidie waarin de ontworpen regeling voorziet en de verhouding van deze subsidie tot de basissubsidiëring van de voorzieningen die op grond van artikel 16 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 ‘betreffende de erkenningsvoorwaarden en de subsidienormen voor voorzieningen in de jeugdhulp’ erkend zijn om de typemodule delictgerichte contextbegeleiding aan te bieden, moeten ondubbelzinnig worden bepaald. Zo wordt in de nota aan de Vlaamse Regering gesteld dat deze subsidie kan worden ontvangen “mits de reguliere capaciteit is uitgeput”. In het ontworpen artikel 1/2, § 4, vijfde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2022, daarentegen, wordt de volledige invulling van de reguliere capaciteit delictgerichte contextbegeleiding¹⁰ enkel vermeld als

¹⁰ En indien van toepassing desgevallend contextbegeleiding kortdurend intensief waarvoor de voorziening is erkend.

voorwaarde voor de vrije *besteding* van die subsidie. Ook de wijze waarop de subsidie wordt aangevraagd en toegekend, wordt in het ontwerp niet geregeld.

6.4.3. De subsidie waarin de ontworpen regeling voorziet kan worden verleend voor maximaal drie maanden, eenmalig gemotiveerd verlengbaar voor een periode van maximaal drie maanden. In de nota aan de Vlaamse Regering en in de antwoorden van de gemachtigde wordt die verlenging van de subsidiëring verbonden aan de beslissing van de jeugdrechter tot verlenging van de *maatregel*, en niet aan een afzonderlijke beslissing van de bevoegde administratieve overheid over de verlenging van de *subsidiëring*. Daarbij moet er echter rekening mee worden gehouden dat de duur van de maatregel wordt bepaald overeenkomstig de toepasselijke decretale bepalingen,¹¹ en dat op grond daarvan die duur langer kan zijn dan de maximale periode voor de subsidie waarin het ontwerp voorziet. Indien dat het geval is, kan de voorziening geen subsidie ontvangen voor het deel van de begeleiding van een minderjarige dat de maximale periode van drie maanden, eenmaal verlengbaar, te boven gaat.

6.4.4. Ofschoon de gemachtigde in zijn antwoord er van uit lijkt te gaan dat het totaalbedrag van 1.874.601 euro voor alle voorzieningen zal volstaan om aan alle subsidieaanvragen tegemoet te komen, valt niet uit te sluiten dat dit niet het geval is. De ontworpen regeling omvat echter geen duidelijke criteria over hoe de verdeling over de voorzieningen zal gebeuren indien het geheel van de subsidieaanvragen dit totaalbedrag te boven gaat. Er zal dan ook in een dergelijke regeling moeten worden voorzien, waarbij er rekening mee moeten worden gehouden dat, volgens de vaste adviespraktijk van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, het principe “wie eerst komt, eerst maalt” op gespannen voet staat met het gelijkheidsbeginsel, aangezien de datum van de indiening van een subsidieaanvraag aldus bepalend kan zijn voor het al dan niet verkrijgen van de subsidie.

6.4.5. Er moet dan ook worden besloten dat de ontworpen subsidieregeling moet worden aangevuld zodat zij tot een rechtszekere, voorzienbare en met het gelijkheidsbeginsel verzoenbare toepassing voor de voorzieningen zal kunnen leiden. Daarbij mag enkel de subsidiëring worden geregeld en niet de duur en de eventuele verlenging van de reactie zelf. Het strekt om die reden tot aanbeveling deze subsidieregeling niet op te nemen in het besluit van 16 september 2022, maar om ze te integreren in het voormelde besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019, bijvoorbeeld in afdeling 2 (‘Bijkomende subsidie’) van hoofdstuk 4 (‘Subsidiëring van de voorzieningen’) van dat besluit.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Ilse ANNÉ

Jeroen VAN NIEUWENHOVE

¹¹ Zie artikel 24, derde lid, en artikel 33, derde lid, van het decreet van 15 februari 2019 over de duur van de ambulante maatregel en de ambulante sanctie.